

פרשת ויצא

יציאת צדיק

י"שר ריבסם, האיצי נושלב הרוטה השמתשה המל י"שר לאוש. "הנרח קליו עבש ראבמ בקעי אציו" שיציאת צדיק עושה רושם. גם כשנעמי חמותה של רות - הסבתא של משיח צדקנו, הייתה גרה במואב, כל רמא נכ ינפל ירה, י"שר לאוש "סוקמה נמ אצתו" העיר הייתה מאירה בזכותה. הפסוק אומר עליה: אלא !?אבה קוספב "סוקמה נמ אצתו" - בוש רמאנ המל נבומ אל נכל "באומ ידשמ בשתו"הפסוק: שוב מסביר רש"י, 'שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, פנה זיוה פנה הדרה' כשיצאה נעמי מן העיר, כבר לא היו רואים שום דבר, הכל היה אפל. אבל למה רש"י שוב פירש על יציאת צדיק? כבר למדנו את זה מיעקב אבינו. אלא אדם יכול לחשוב בטעות, שרק איש יכול להיות קדוש, אבל אישה מסכנה, בגלל כל מיני עניינים שיש לה, היינו חושבים איזו קדושה יש לה? זאת טעות! לכן רש"י פירש שוב גם אצל נעמי, שיציאת צדיק עושה רושם. יצר יש לכולם, גם יצר טוב וגם יצר הרע. אישה יש לה כבוד ויש לה נשמה פנימית. זה ההבדל בין איש לאישה, לאיש יש נשמה חיצונית, הוא יכול לגבור על הרגש שלו ולהשליט את השכל על הכל, אבל אצל האישה זה לא כך, אישה זה פנימיות. לנשים יש הרבה כוחות נפש, הן חזקות מאוד, מה שאישה רוצה היא תשיג בסוף. אישה יכולה ללכת אחרי היצר הטוב שלה והיא תהיה אישה גדולה! השכינה תשרה עליה, לא תצא תקלה, לא ממנה ולא מזרעה ולא מזרע זרעה עד סוף העולם.

